

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Nationale oplysninger og onlineformularer vedrørende forordning nr. 1215/2012

Generelle oplysninger

Forordning 1215/2012 har til formål at lette adgangen til domstolene, navnlig ved at fastsætte regler om retternes kompetence og regler om en hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet i medlemsstaterne i civile og handelsretlige sager.

Forordningen træder i stedet for forordning 44/2001 (Bruxelles I-forordningen), som dog fortsat finder anvendelse på retssager, der er anlagt før den 10. januar 2015, fra hvilken dato forordning 1215/2012 skal anvendes (de nærmere detaljer fremgår af artikel 66 i forordning 1215/2012).

Forordningen gælder i retsforhold mellem alle EU's medlemsstater, herunder Danmark, som har indgået aftalen fra 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. De nødvendige lovændringer i Danmark trådte allerede i kraft den 1. juni 2013.

Forordningen regulerer spørgsmålet om, hvis medlemsstats domstole, der har kompetence til at træffe afgørelse i civil- og handelsretlige tvister, der har et internationalt islæt.

Det bestemmes desuden i forordningen, at retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, skal anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der kan stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, og som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, skal kunne fuldbyrdes i andre medlemsstater, uden at der kan stilles krav om, at de erklæres eksekutive (exequatur).

Til forordningen er knyttet to formularer, nemlig en formular, hvorved det attesteres, at der er truffet en retsafgørelse, og en formular, hvorved det attesteres, at der foreligger et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig.

I overensstemmelse med forordningens bestemmelser har medlemsstaterne givet meddelelse om, til hvilke retter anmodningen om afslag på fuldbyrdelse skal indgives, og hvilke retter, der er kompetente til at behandle appeller, der iværksættes til prøvelse af den afgørelse, som anmodningen resulterer i. **Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.**

I henhold til artikel 26, stk. 2, skal retten på visse områder, inden den fastslår, at den har kompetence, "sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde eller af ikke at give møde". I dette øjemed har Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område udarbejdet en fakultativ standardtekst, der indeholder de oplysninger, som retten kan bruge til at give sagsøgte den information, der er nævnt i forordningens artikel 26, stk. 2.

På den europæiske e-Justice-portal finder du oplysninger om, hvordan forordningen anvendes, og et brugervenligt værktøj til udfyldelse af formularerne.

Relevante links

[☞ Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område](#)

[☞ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.](#)

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Sidste opdatering: 19/02/2019